

HÚSVÉTI IDŐ

Az emmauszi tanítványokéhoz hasonló nyitott szívre van szükség részünkről is a Feltámadottal való találkozáshoz. Az Eucharishtiában a legmélyebben kapcsolódunk hozzá, és ez az egyesülés tovább nyitja, neveli szívünket.

„Miért támad kétely a szívetekben?”

Az asszonyok és az emmauszi tanítványok után Jézus este megjelent az együtt lévő tizenegy apostolnak is. Bár minden bizonnyal egész nap az első tanúk beszámolóival foglalkoztak, amikor körükben megjelent, megrémültek. Háborgó lelküket akarta megnyugtatni a „Békesség nektek!” köszöntéssel, és azt is jelezni feléjük, hogy ő nem haragszik rájuk azért, mert magára hagyták. Pontosan ismeri az embert, tudja, mennyi félelem van a szívében, és milyen indulatokra képes. De azt is tudja, hogy az ő békéje képes megváltoztatni mindezt. *Ezt a béke lesz jutalma mindenkinek, aki kételyeitől megszabadulva hittel és szeretettel engedi át szívét a Feltámadottnak.*

Tudod-e?

• A feltámadt Jézus az említetteken kívül máskor is megjelent tanítványainak. Utolsó alkalommal „áldás közben eltávozott tőlük, és fölvitetett a mennybe” (Lk 24, 51). Erre az eseményre a húsvét utáni 40. napon, áldozósütörtökön emlékezik egyházunk.

Neked szól

Boldogok, akik nem láttak, és mégis hittek. Jn 20, 29

Út a Szentíráshoz

Ezt a mondatot a feltámadt Jézus mondta Tamás apostolnak. Tamás ugyanis nem volt társaival húsvétvasárnap este, amikor Jézus megjelent körükben. A tíz apostol beszámolt neki a történekről, de ő hitetlenkedett: „Hacsak nem látom a kezén a szegek nyomát, és ujjamat a szegek helyére nem teszem, és kezemet az oldalába nem helyezem, én nem hiszem!” (Jn 20, 25). Nyolc nap múltán megtehetette ezt, amikor Jézus újra megjelent nekik, és egyenesen ő elé állt. Tamás már csak ennyit tudott mondani: „Én Uram és én Istenem!” (Jn 20, 28). Ez a tapasztalat nemcsak a tanítványok igazát hitelesítette számára, hanem Jézus istenségét is bizonyította. Bizonyosságot szerzett arról, amiben kételkedett eddig. Nem a bezárt ajtók jelentik az igazi akadályt a Jézussal való találkozásra, hanem a bezárt szívek. Jézus viszont ezektől sem fordul el. Ő nagyon jól ismerte Tamást, tudta, hogy éppen azért csatlakozott hozzá, mert keresett valamit az életében. Hitlensége, emberi gyengesége nem volt akadály Jézus szeretete számára. Széttörte ezt a gátat. Bár Tamásnak nem volt mély hite, azért nyitottsága megmaradt. Nem tűnt el végleg, és talán arról sem tett le, hogy lássa Jézus sebeit. Nekünk sem kell egyebet tennünk, csak – gyengeségeinkkel együtt – jelen lenni Jézus szeretete számára. Nem kell látnunk sebeit, csak szívünkkel hinni azok jelentőségét. Így soha nem fogjuk őt összetéveszteni senki mással. És ő elég lesz az igazi boldogságunkhoz.

Duccio di Bouninsegna:
Jézus megjelenik az apostoloknak

Ébredj tudatára!

Test az imában

Egy író arról az ismerőséről mesélt, aki karosszékében ült görnyedt testtartással, és cigarettázott. Így szólt hozzá:

- Úgy látom, nagyon elmerültél a gondolataidban.
- Imádkozom – válaszolta a férfi.

Mire az író:

- Imádkozol? Mondd csak, ha a feltámadt Úr itt állna melletted teljes dicsőségben és ragyogásában, akkor is így ülnél?
- Nem – válaszolta a férfi –, valószínűleg nem.
- Akkor pillanatnyilag annak sem vagy tudatában, hogy ő itt jelen van. Te nem imádkozol – jelentette ki az író.

(Anthony de Mello: *Kapcsolat*)